

ACTIVITATEA METODICĂ ÎN GRĂDINIȚĂ

Prof. înv. preșcolar ROTARU ANA-AURELIA
Liceul „MIRON CRISTEA” Subcetate, jud. Harghita
Grădinița Structura Filpea

Conținutul principal al activității metodice în grădiniță, vizează perfecționarea continuă a cadrelor didactice. Fără îndoială, baza acestei pregătiri se pune în instituția de învățământ pe care o urmează fiecare educatoare. Categorie, studiul nu trebuie să înceteze odată cu terminarea liceului pedagogic, sau a facultății, deoarece pregătirea metodică și științifică nu trebuie să fie un fenomen static. De aceea, pentru a putea ține pasul cu noutățile ce apar pe parcursul anilor, fiecare educatoare trebuie să se implice în programe de perfecționare, obținerea de grade didactice, studierea materialelor din diferite cărți de specialitate. Fiecare din noile cunoștințe acumulate celor anterior dobândite, aduce nu numai un spor cantitativ, dar și unul calitativ în pregătirea profesională. Cadrele didactice care depun efort zilnic pentru îmbogățirea cunoștințelor în ceea ce privește activitatea metodică, ajung să practice o activitate de succes cu grupa pe care o conduc.

Îmbunătățirea activității metodice prin aplicarea de noi strategii didactice și metode interactive de lucru, conduc la performanțe nebănuite în ceea ce privește procesul instructiv-educativ în grădiniță. Este greșit să adoptăm faptul că pentru a putea fi un bun dascăl trebuie să te naști cu aptitudini speciale. Aceste aptitudini se dezvoltă pe parcursul carierei, îmbunătățindu-se zilnic activitatea. De aceea, activitatea metodică este foarte importantă, necesară și totodată obligatorie, indiferent de vârsta cadrului didactic, de studii sau de vechimea la catedră. Raportându-ne la ritmul vieții, când totul decurge foarte rapid, nu este loc de rămânere în urmă sau de stagnare în perfecționarea noastră.

Educatoarea nu poate și nu trebuie să fie un simplu practician al meseriei, ea trebuie să aibă competența unui om de știință. În acest fel ea va putea să înlăture monotonia, rutina, care constituie impedimente în promovarea noului, pentru realizarea unui învățământ de calitate.

Activitatea metodică în grădiniță, deschide noi oportunități în ceea ce privește cercetarea pedagogică. Fiecare educatoare are posibilitatea de a pune în practică ceea ce studiază, are posibilitatea de a supune discuției cu ceilalți colegi subiecte legate de laturile muncii instructiv-educative.

În grădiniță, activității metodice îi revin următoarele sarcini:

- cunoașterea literaturii de specialitate;
- însușirea metodelor moderne de lucru cu copiii la grupă;
- aprofundarea studiului individual și împărtășirea experienței didactice cu colegii;

Activitatea metodică se realizează prin intermediul diferitelor forme de organizare, forme legate de condițiile concrete în care își desfășoară activitatea fiecare grădiniță.

În mod obișnuit activitatea metodică este corelată cu munca individuală sau colectivă, aceasta desfășurându-se în cadrul Comisiilor metodice la nivel de unitate.

Formele activității metodice sunt:

- **Studiul individual** angajează în mod obligatoriu fiecare cadru didactic în parte. Acesta îmbracă diferite forme:
  - a) Studiu individual în vederea pregătirii pentru activitate, pentru studierea unor probleme apărute pe parcurs, pentru studierea curriculum-ului pentru învățământul preșcolar, pentru studierea pedagogiei și psihologiei copilului preșcolar, etc;
  - b) Studiu individual în vederea întocmirii planificării anuale, calendaristice și a celorlalte documente școlare;
  - c) Studiu individual pentru întocmirea proiectelor didactice;
  - d) Studiu individual în vederea elaborării de lucrări metodice, auxiliare didactice și lucrări științifice.

Studiul individual constituie forma de bază și totodată forma cea mai largă de perfecționare continuă a educatoarei. Este cea mai importantă verigă din lanțul activităților metodice; fără el nu s-ar putea realiza nicio activitate didactică eficientă și nici formele colective ale activității metodice. Prin studiu individual se urmărește documentarea teoretică și metodologică, pregătirea pentru obținerea gradelor didactice, comunicări științifice, elaborarea unor lucrări, etc. Cu alte cuvinte, studiul individual, condiționează îndeplinirea în bune condiții a obligațiilor de serviciu.

O altă formă a studiului individual îl constituie elaborarea de lucrări personale, concretizate în articole, comunicări științifice, lucrări metodico-științifice în vederea obținerii gradelor didactice. Aceasta este o formă superioară a muncii metodice, care deschide educatoarelor perspectiva unei munci de cercetare științifică precum și valorificarea muncii proprii.

- **Activitatea metodică colectivă.** Munca individuală stă la baza activității metodice colective.

Conținutul și metodele de realizare a activității metodice colective sunt determinate de complexitatea procesului instructiv-educativ din fiecare unitate școlară. Problemele trebuie studiate și dezbătute în vederea perfecționării activității didactice la grupă.

Activitatea metodică colectivă constituie și un mijloc de realizare a schimbului de experiență precum și de popularizare a experienței personale. De asemenea este un bun prilej de a împărtăși din experiența acumulată și cadrelor didactice începătoare. Acestea au prilejul să observe și să analizeze fapte, metode sau tehnici prezentate de educatoarele cu mai multă experiență la catedră.

- a) O formă practică este **interasistența** la activități. Organizarea și desfășurarea acestora are loc pe baza unei planificări. Fiecare activitate de acest gen trebuie organizată cu un scop precis.

- b) **Lecțiile deschise**, precum și participarea colectivă la diferite activități frontale, activitățile pe centre, jocuri liber-alese, constituie altă formă de activitate metodică colectivă.

Lecțiile deschise au în general un caracter demonstrativ și au rolul de a arăta celor care asistă eficiența metodelor și strategiilor didactice folosite. Este de recomandat ca acestea să fie susținute de educatoare cu o mai vastă experiență profesională. Aceste lecții, având un caracter demonstrativ, trebuie planificate și pregătite destul de riguros. Data, tipul lecției, obiectivele urmărite precum și scopul acesteia trebuie anunțate din timp și cunoscute de tot colectivul de educatoare. Ea trebuie să se desfășoare în condiții normale, nu trebuie dusă la extrem și nu trebuie regizată pentru a oferi un spectacol.

Alte forme ale activității metodice colective este **prezentarea de referate**. Acestea au un conținut mai restrâns. Prin conținutul lor referatele aduc o contribuție însemnată la perfecționarea muncii educatoarei.

Perfecționarea pregătirii profesionale a educatoarelor, randamentul muncii instructiv-educative popularizarea în rândul colegilor a experienței, duc cu siguranță la o muncă de calitate, care are în vizor cel mai drag beneficiar: **COPILUL**.

BIBLIOGRAFIE:

1. Taiban M., Chircev E., Bernițchi-Țurcaș M., Andreescu Fl., Bălașa Fl., Varzari E. „**Pedagogia preșcolară**” Manual pentru liceele pedagogice de educatoare, Editura Didactică și Pedagogică, București, 1970.
2. Ministerul Educației și Învățământului, „**Recomandări metodice**”, Editura Didactică și Pedagogică, București, 1987.